

Pieni kotimatka

(Webjulkaisu 1.9.2006 sivustolla www.kolumbus.fi/tyhja_paperi)

Kuvakollaasi

Tarja Kaltioma

Aikaleima TKK1200609011357 Copyright © Tarja Kaltioma

Pieni kotimatka

Pieni kotimatka on kuva- ja runokokoelma, joka kertoo siitä, miten ihminen mieltii elämän mukanaan tuomia tehtäviä. Kun yksi tehtävä loppuu, toinen jo alkaa, kuin huomaamatta. Tässä rukouksessa on kysymys elämän arvostuksesta.

Kotona.
Me katsomme samaan suuntaan.
Katsomme tulevaisuuteen.
Me luomme tietä.
Me uskomme maailmaan. Me uskomme
Jumalaan.
Me uskomme ihmiseen.

Lapsemme.

Tulevaisuutemme.

Joskus te, kirkkaimmat tähtemme, voitte näyttää värisinne.

On niin ihanaa elää.
On niin ihanaa todeta elävänsä.
On niin ihanaa muistaa, kaikki hyvä ja jopa kärsimyksensä.
Kun voi kuitenkin elää.
Kun voi kuitenkin antaa anteeksi.

Kauneimmankin ruusun alla piilee piikki pistävä.
Joskus me näytämme pahimmat piikkimme paljaimmillaan.
Joskus se meille annetaan anteeksi.

Sininen avaruuslaiva.

Punainen roskapönttö.

Miten tietämättömiä me ihmiset olemmekaan!

Äkkiä jokin muistuttaa meitä elämän rajallisuudesta.
Käännä turvallisín mielin kylkeä.
Älä pelkää. Älä pelkää liikaa.

Kun katsot kuvaa tarkemmin, näet maalin.
Elämän tepsuttajat tepsuttavat iloisesti maaliin.
Oletko sinä valmis kulkemaan omaan maaliisi.
Jos kuljet maaliisi, huomaat elämän aukeavan uudella tavalla.
Oi voittaja! Voi riemu! Voi ylistys!

Kun avaat silmäsi ja näet elämäsi värittömyyden, sulje silmäsi ja maalaa omat värisi.

Maalaa omat värisi!

Valitse itsellesi baletti, jossa on elämäsi värit.

Roiski värejäsi ympärillesi, paukuta käsiäsi, polje jalkojasi.

Ryntää sinne tänne, anna kiireesi kulkea edelläsikin, koska sinä – sinä – olet tärkein. Rakasta, rakasta itseäsi.

Maalaa oma taulusi, maalaa oma elämäsi.

Siunaa värisi.

Niin on ihmeellistä
jumaluus.

Niin on ihmeellistä luonnon
henki.

Niin on ihmeellistä
ihmisyys.

Ihmisen ihmettelee.

Oi aurinko.

Oi aurinko.

Anna minulle voimaa, näytä minulle tieni.

Oi aurinko.

Oi aurinko.

Anna minulle voimaa, näytä minulle tieni.

Sytytä lamppuni.

Anna minulle minun ymmärrykseni.

Uskollisesti päivästä toiseen.
Uskollisesti omassa hengessäsi.
Kunpa joskus uskaltaisinkin katsoa.

**Joskus kevään tulo, joskus kevään tulo.
Näytä värisi.
Ohjaa värilläsi.
Askel askeleelta.
Väistämättä.**

**Onko vaikeinta se, että vaikeudet ovat edessä,
vai onko vaikeinta se, että niin paljon vaikeuksia
on jo voitettu.**

**Onko mahdollista astua eteenpäin, kun tie näyttää
loputtomalta ja mutkaiselta.
Mutkaiselta ja mäkiseltä.**

**Loputtomalta.
Tie voi näyttää loputtomalta maalin lähestyessä.**

**Voiko uskoa maalin olemassaoloon, jos takana
oleva tie on ollut loputon ja kuljen loputonta
tietä edelleen.**

**Maali, maali.
Läkähdyn. Tie jatkuu.
Ohjaa värilläsi. Ihminen.**